

[Drachmann.]

Fejltagelse, men det er aabenbart, for at det skulde være rigtig skarpt sat op — Tyskland og United States; udenfor raser Stormen, men indenfor er der Fred og ingen Fære; Havnelysene viser Oslokonventionen.

Jeg mistænker ikke den højtærede Udenrigsminister hverken for at være Forfatter til Artiklen eller Tegner af Tegningen, men jeg maa dog spørge, om han ikke er enig med mig i, at noget mindre rent ud sagt Svindel for at dække Tilbagetøget vilde være paa sin Plads. Danmark i Læ for økonomiske Hvirvelstorme er en fuldkommen usand Betegnelse for den Situation, der foreligger, og jeg spørger atter, om det er nødvendigt, om det virkelig er nødvendigt at tilsløre Fiaskoen i Genève med saa grove Midler. Eller — og det, tror jeg, er det mest interessante — viser dette maa-ske ubevidst netop den Tanke, som vi fra vor Side lægger i Konventionen, at der skal bygges et fælles Ly mod de andres Toldstorme og gennem denne Konvention, at det altsaa er Virkningerne udadtil, der er det centrale?

Vi beklager, at det danske Forslag om Konventionens mere defensive Karakter, som allerede den højtærede Udenrigsminister har gjort Hentydning til, er blevet noget afsvækket gennem Protokollens diplomatiske Taageord. Med den højtærede Formands forventede Tilladelse skal jeg oplæse baade det danske Forslag og den Form, det har faaet i Protokollen. Dette Forslag, som Udenrigsministeren henviste til, var fremsat fra industriel Side, men identisk med, hvad Ministeren selv allerede forinden havde haft i Tankerne, og som ogsaa — det maa man have Lov til at sige her — har været fremført fra konservativ Side under Forhandlingerne i det udenrigspolitiske Nævn, som altsaa mange gode og fremragende Kræfter har været enige om, dette Forslag lød saaledes, enten sigtende til at være en ny Paragraf i Konventionen eller en Tilføjelse til denne:

„De Stater, der har undertegnet nærværende Konvention, er enige om at støtte og fremme Bestræbelserne for gennem internationale Aftaler at skabe friere Omsætningsforhold end de nuværende.“

— Og saa kommer det vigtigste: „Med dette Formaal for Øje og til Varetagelse af fælles Interesser er det deres Hensigt at fortsætte det i Sommeren 1930 paa-begyndte Samarbejde paa det handelspolitiske Omraade, saaledes at de træder i Føling med hinanden, naar Opgaver af fælles Interesse foreligger, f. Eks. naar Lande udenfor de kontraherende Parters

Kreds iværksætter Toldforhøjelser, som maa antages at skade de kontraherende Parters Interesser.“

Det er jo klare, tydelige og gode Ord. De er desværre i Protokollen blevet noget mere uklare, thi Protokollens tilsvarende Passus lyder saaledes:

De forskellige Regeringer

„er beredte til at yde deres Støtte til internationale Bestræbelser, som gaar ud paa at formindske Hindringerne for Handelen og forbedre de almindelige Vilkaar for Omsætningen.

Med disse Formaal for Øje og for at varetage deres fælles Interesser har Regeringerne til Hensigt at fortsætte det af dem i Løbet af Aaret 1930 indledede Samarbejde paa det økonomiske Omraade.“

Som jeg sagde, saa er der jo sket en vis Afsvækkelse gennem de noget mere taagede Udtalelser, som det er forbeholdt det høje Diplomati stadig væk, trods al Demokratisering, Rationalisering og Forenkling af Udenrigsstyret rundt omkring i Verden, at udtrykke sig i. Men Taage eller ikke Taage, Kernen i Konventionens Mening, som den fremgaar — ingenlunde af Konventionens Ord, men af alt det, som den højtærede Udenrigsminister saa udmærket og saa klart fremhævede her i Dag, som ogsaa er kommet til Udtryk baade gennem det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussens Udtalelser og, ikke mindst, gennem de i og for sig saare pessimistiske Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. Moltesen, det er: Sammenhold, Samarbejde udadtil og indadtil, det er Varetagelse af de fælles Interesser. Det ligger ogsaa i Ministerens Ord, saaledes som han har udtalt sig adskillige Gange ved Møder, hvor han har talt om en Entente, og det laa ikke mindst i hans Forelæggelsestale her i Dag, der jo saa bemærkelsesværdigt sluttede med en kraftig Forsikring om, at man i givet Tilfælde staaende paa denne Konvention, byggende paa denne Konventions Aand vilde staa Ryg mod Ryg. En mere martialsik Holdning i handelspolitisk Henseende kan vi ikke ønske os, vi ønsker blot, at den maa blive omsat til Handling i rette Tid og i de rette Situationer.

Vi griber da disse Ord, og vi griber Hensigten, det er jo ganske paa Linie med den Politik af Aktivitet og Selvhævdelse, som vi altid fra konservativ Side har kæmpet for netop paa det handelspolitiske Omraade. Men naar jeg har sagt dette og udtrykt en vis Tilfredshed med det, der er sket, og det, der er sagt her i Dag, saa maa jeg nok have Lov til at sige: Men i øvrigt, hvilket Dilemma indeholder i Virkeligheden ikke denne